

betreffende een verzoek om vast te stellen dat de Republiek Finland, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 89/105/EEG van de Raad van 21 december 1988 betreffende de doorzichtigheid van maatregelen ter regeling van de prijsstelling van geneesmiddelen voor menselijk gebruik en de opneming daarvan in de nationale stelsels van gezondheidszorg (PB 1989, L 40, blz. 8), en met name door de voorgeschreven procedure niet toe te passen op besluiten tot vaststelling van een bijzondere vergoedingscategorie, en, wat de opgelegde verplichtingen betreft, door in geval van een negatief besluit de aanvrager geen afdoende, op objectieve en verifieerbare criteria gebaseerde motivering mee te delen, de krachtens deze richtlijn, en met name artikel 6 ervan, op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen, heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: J.-P. Puissechet, kamerpresident, C. Gulmann, V. Skouris, F. Macken (rapporteur) en J. N. Cunha Rodrigues, rechters; advocaat-generaal: A. Tizzano; griffier: H. von Holstein, adjunct-griffier, op 12 juni 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen vast te stellen die nodig zijn om ter zake van de besluiten tot vaststelling van de categorieën geneesmiddelen waarvoor in het kader van het stelsel van gezondheidszorg een verhoogde vergoeding geldt, te voldoen aan richtlijn 89/105/EEG van de Raad van 21 december 1988 betreffende de doorzichtigheid van maatregelen ter regeling van de prijsstelling van geneesmiddelen voor menselijk gebruik en de opneming daarvan in de nationale stelsels van gezondheidszorg, is de Republiek Finland de krachtens artikel 6, punten 1 en 2, van de richtlijn op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.
- 2) Het beroep wordt verworpen voor het overige.
- 3) Beide partijen zullen hun eigen kosten dragen.

(¹) PB C 247 van 26.8.2000.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 26 juni 2003

in zaak C-233/00: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek (¹)

(„Niet-nakoming — Richtlijn 90/313/EEG — Vrije toegang tot milieu-informatie — Onvolledige of onjuiste omzetting”)

(2003/C 184/03)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-233/00, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: G. zur Hausen en J.-F. Pasquier) tegen

Franse Republiek (gemachtigden: aanvankelijk J.-F. Dobelle en D. Colas, vervolgens laatstgenoemde en G. de Bergues), betreffende een verzoek om vast te stellen dat de Franse Republiek, door de artikelen 2, sub a, en 3, leden 2, 3 en 4, van richtlijn 90/313/EEG van de Raad van 7 juni 1990 inzake de vrije toegang tot milieu-informatie (PB L 158, blz. 56) niet juist om te zetten, de ingevolge die richtlijn en artikel 189, derde alinea, EG-Verdrag (thans artikel 249, derde alinea, EG) op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen, heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: J.-P. Puissechet, kamerpresident, R. Schintgen (rapporteur), V. Skouris, F. Macken en J. N. Cunha Rodrigues, rechters; advocaat-generaal: C. Stix-Hackl; griffier: M.-F. Contet, hoofdadministrateur, op 26 juni 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Door de verplichting tot het verstrekken van milieu-informatie te beperken tot „overheidsdocumenten” in de zin van wet nr. 78/753 van 17 juli 1978 houdende diverse maatregelen ter verbetering van de verhoudingen tussen de overheid en het publiek en houdende diverse administratieve, sociale en fiscale bepalingen;

door als een van de weigeringsgronden voor het verstrekken van dergelijke informatie te vermelden dat inzage in of verstrekking van het document afbreuk zou kunnen doen aan „in het algemeen, door de wet beschermde geheimen”;

door in de nationale wetgeving niet te bepalen dat milieu-informatie gedeeltelijk wordt verstrekt wanneer het mogelijk is deze te scheiden van informatie die verband houdt met de belangen bedoeld in artikel 3, lid 2, van richtlijn 90/313/EEG van de Raad van 7 juni 1990 inzake de vrije toegang tot milieu-informatie, en die daarom een weigering van verstrekking kan rechtvaardigen, en

door niet te bepalen dat in geval van een stilzwijgende beslissing tot afwijzing van een verzoek om milieu-informatie, de overheidsinstanties verplicht zijn deze afwijzing ambtshalve en uiterlijk twee maanden na indiening van het oorspronkelijke verzoek te motiveren,

is de Franse Republiek de krachtens de artikelen 2, sub a, en 3, leden 1, 2 en 4, van genoemde richtlijn op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.

- 2) Het beroep wordt verworpen voor het overige.
- 3) De Franse Republiek wordt in de kosten verwezen.

(¹) PB C 233 van 12.8.2000.